

Bankzitter

Ton Lenders

Foto: Ton Lenders,
Vlissingen (NL) - 2021

Weten waar de schoen knelt

Iedere politicus weet inmiddels hoe urgent het klimaatprobleem is. De verwachte veranderingen hebben invloed op de biodiversiteit, de voedselvoorziening, de veiligheid, de waterhuishouding – kortom, ze raken de fundamenteën van het menselijk bestaan (recht). Dat we daar als landje rond de Zuiderzee niet alleen tegen zijn opgewassen maar dat de oplossing een vereende aanpak vergt, moge inmiddels duidelijk zijn. De Limburger zal bij stijging van de zeespiegel buiten het Maasdal nog wel droge voeten houden, de echte Hollander krijgt het waarschijnlijk meer voor zijn kiezen. Toch leidt die onderkende noodzaak nog steeds niet tot een doortastend handelen.

Waar Europa zich vooral druk maakt om eigen politieke idealen, het veiligstellen van de economieën, het bestrijden van pandemieën en het beschermen van de buitengrenzen, kortom ‘eigen mensen eerst’, wordt wereldwijd het echte gevecht om het menselijk voortbestaan gevoerd. Terwijl we nu weten dat we in het recente verleden toch echt samengeleefd hebben met andere geslachtsgenoten, waarvan de Neanderthaler wel de meest bekende is, blijven we ons druk maken om een ongewenste versmelting van vermeende menselijke rassen. En dat terwijl vermenging van menselijk DNA toch zijn meerwaarde heeft bewezen. Al was het maar dat door de opheffing van menselijke isolatie veel aan inteelt gerelateerde ziekten zoals struma en bloederziekte een flink stuk minder voorkomen. Tot verbazing van

de meeste mensen zit er zelfs in ieder van ons nog een erfelijk stukje Neanderthaler dat alleen door soortvermenging overgedragen kan zijn.

Maar wat die vermengingsvrees betreft zijn we echte woelpadden. Vrouwelijke dieren van de soort *Spea multiplicata* uit het zuiden van de Verenigde Staten blijken bij kans op voortplanting met de nauw verwante *Spea bombifrons* onmiddellijk te kiezen voor minder fitte mannen van de eigen soort. De kans op voortplanting met de andere soort is reëel omdat de mannelijke dieren ongeveer hetzelfde geluid produceren. Normaliter kiezen de vrouwen voor snelle roepers van de eigen soort. Deze hebben bewezen gezondere nakomelingen te produceren. Zo wordt hybridisatie voorkomen. Want nakomelingen uit die hybridisaties zijn meestal steriel en dit zou tot uitsterven van de soort kunnen leiden. Dit worden mal-adaptieve paringen genoemd. Blijkbaar zit een deel van de mensheid op datzelfde spoor. Door uitsluiting van zelfs soortgenoten maakt de mens echter toch werkelijk de verkeerde keuzes. Mal-adaptieve paringen zijn voor zover ik weet tot op heden niet van de moderne mens bekend. Ik zie wel moderne jonge vrouwen vaak kiezen voor krakkemikkige oude, maar vooral rijke mannen. Maar dat heeft andere redenen, daar hangt het voortbestaan van onze soort niet vanaf.

Betekenis: Op de hoogte zijn van de oorzaak.